

سوسیالیسم علمی و مبارزه طبقاتی

در این شماره:

۱۱۴

- ۱ - انباشت اولیه
- ۲ - پول و تبدیل پول به سرمایه
- ۳ - برخی از مسائل مربوط به تولید سرمایه داری در کشاورزی
- ۴ - روش اقتصاد سیاسی - اثر مارکس
- ۵ - انباشت اولیه - اثر مارکس
- ۶ - مربوط به مسائل ماقبل سرمایه داری - اثر مارکس
- ۷ - مالکیت حصه ای - اثر مارکس

مربوط به مسائل ماقبل سرمایه داری

اشتراک

سرمایه بهره یاب و یا آنطوریکه ما آنرا در شکل باستانی اش سرمایه ریائی عنوان می‌کنیم، همراه با برادری دوقلویش سرمایه سوداگری، مشغول به اشکال متغیر بدویان قبل از طرفین نوع سرمایه هستند که بر شیوه تولیدی سرمایه داری بسیار سابق بوده، و در صورتی های گوناگون اقتصاد یافت می‌گردد.

وجود سرمایه ریائی ملزم نیست به هیچ چیز مگر آنکه حد اقل یک پیش از فراورده ها به کار لا مهمل گشته، و در عین حال همراه با تجارت کالا، پول با محرکهای مختلف خویش تکامل یافته باشد.

تکامل سرمایه ریائی در پیوست با سرمایه سوداگرانه و بهرجه با تکامل سرمایه تجارت پولی (۲) انجام می‌گیرد. در روم قدیم، در دوران ماضی جمهوری، که مانواکسور عمیقاً متأثر از تکامل حیوانه رومی دوران خلق بود، سرمایه ریائی، سرمایه تجارت پولی و سرمایه ریائی، تحت شکل حقوقی - به نقطه ای تکامل رسیده بود.

قبلاً ذکر شد، که چگونه با پول الزامات گنج اندوختی همراه است، اما گنج اندوز حرفه‌ای ریاضی اهمیت پیدا میکند که تبدیل به ربا خوار گردد.

بانکاران، برای سود بردن، پولی صرف کردن آن بعنوان سرمایه، یعنی برای خرج کردن، پول قرضی میکند. بنا بر این در اشکال پیشین هم قرض رهنده به همان نحو در مقابل او قرار میگیرد که در مقابل سرمایه دارند. این مناسبت بهر از طرف دانشگاه های کاتولیک هم احصای شده بود.

دانشگاه های آکالا، سالامانکا، اینگولشتات، فرازبورگ در پراگ، ماینس، ککن و غیره به دنبال یکدیگر سعی در تعلیل بهره به قرضه های تجاری را برپا می‌داشتند. پنج تصویب نامه اول در آرشو های کسولگری شهر این کشور گشته و در خصوص des Credit de l'usure et des intérêts - برپا می‌گشتند. چاپ شده اند. (۳)

که در تمام اشکالی که اقتصاد برده داری (و به شکل پدر سالاری بلکه آنطوریکه که در ارضه خویش ریائی و رومی (وجود داشت)) به عنوان ابزار تولید یا پر جاسته در آنجا که بنا براین

رجوع شود به م. اویسین: "Le Credit public etc", Paris 1842, ۲۰۶ صفحه

توسعه را میکند. بهر آنکه ربا خواری اشراف روم (۴)، عوام انقاص رومی (۵)، دهقانان خردساز را کاملاً تلاشی کرد، این شکل اشتراک به سر آمده، و اقتصاد بهره داری غلبه پیدا اقتصاد خرد دهقانان نشسته.

در اینجا تحت شکل بهره عنوان کلیه مازاد ها بر شیوهی زمین ابزار معاش (مبلغ کار حیز آمده) تولید کنندگان از طرف ربا خوار بلعیده شود (مازادی که بعد ها به صورت سود بهره مالکانه ارضی ظاهر میگردد)، بنا بر این بسیار بی مزه است که مقدار این بهره را در حالتی که - به اشتباه بخشی که به تصاحب دولت در می آید - و تولید تمام اضافه ارزش است - به نرخ بهره مدین یا حالتی که این بهره به حد اقل به صورت محصول تنها تشکیل دهنده بخشی از اضافه ارزش است - مانده نبود. در این رابطه غرض می‌شود، که کارگر مزدور برای سرمایه داری که او را به کار میگیرد، سود، بهره و بهره مالکانه ارضی، بطور خلاصه تمام اضافه ارزش را تولید کرده و تحویل میدهد. کی ری (۶). این مانده بی مزه را از این جهت میگویند که نشان دهد، چقدر برای کارگران و تکامل سرمایه و بهر آن سرفراز بهره بر عظمت است. علاوه بر آن هرگاه ربا خوار، خلاف سر بهوش کشیدن اضافه کار از قربانی اش، و تدبیر نیز مالکیت بر شرایط کار او را، بر زمین خانه و قرضه، به تصاحب در آورد، و همواره مشغول به اشکال مالکیت کارگر، به اولین ترتیب است. در مقابل آن نباید فراموش کرد، که این سلب مالکیت کامل کارگر از شرایط کارش و تنهایی نیست که شیوه تولیدی سرمایه داری بطرف آن می گراید، بلکه پیش شرط آحادی است که شیوه تولیدی سرمایه داری از آن حرکت میکند. مزه برده نظیر بهره واقعی و بعضی محصولات - حد اقل در کیفیت خود بعنوان تولید کننده، خارج از وضعیت قرار دارد که بهره مدین گردد او میتواند حد اکثر در وضعیت صرفا کننده بهره مدین گردد. سرمایه ریائی در این شکل که در واقع کل اضافه کار تولید کنندگان بلعیده می‌شود. بر عکس می‌نماید بدین آنکه شیوه تولیدی را تغییر دهد، (شیوه تولیدی ریائی) اساسی ترین پیش شرط آن، مالکیت یا تصرف تولید کنندگان بر شرایط کار و تولید خرد مشغول بر آن است که بنا بر این در آن سرمایه داری، کار را مستقیماً به زور فرمان خود، در نایب و بنایوبان با کار - به صورت سرمایه متعلق بهره می‌گیرد، این شکل سرمایه ریائی شیوه تولیدی را به ناهنجار گشته و نیروهای مولد را، قلع می‌کند، بجای آنکه آنان را تکامل بخشد. در عین حال این شرایط رفت انگیز را، که در آن برخلاف شیوه تولیدی سرمایه داری، که قدرت باورنی اجتنابی کار، به هزینه خود کار انکشاف می‌یابد، مایل می‌کند.

بنا بر این از یکسو ربا خواری تأثیر مدبر و دلفان کننده بر ثروت متعلق و قدرتی و بر مالکیت متعلق و لودال دارد. از سوی دیگر ربا تولید خرد دهقانی و خرد بهره‌ای و خلاصه تمام

پول ابزاری است برای تولید کار بیگانه توسط خرید بهره، زمین و غیره. پول، به علت آنکه عنوان مستقل گردد، بعنوان سرمایه قابل اوریز افزائی، بهره یاب میگردد.

اما اشکال متغیر وجود سرمایه ریائی در ارضه قابل شیوه تولیدی سرمایه داری دوگانه اند. من حکیم اشکال متغیر. همین اشکال بر پایه شیوه تولیدی سرمایه داری - اما تنها بعنوان اشکال تحتانی - تکرار میگردد. آنها در اینجا دیگر اشکالی نیستند، که غلبت سرمایه بهره‌یاب را

تحمیل نمایند. این دو شکل عبارتند از: اولاً ربا خواری از طریق قرض دادن پول به بزرگان صرف، حدتاً به ملاکین، ثانیاً ربا خواری از طریق قرض دادن پول به خرد پادان، تولید کنندگان خانگی شرایط کار خویش، که صنعتگران هم چیز خود آن هستند، اما بخصوص به دهقانان، چونکه اصولاً در شرایط پیش از سرمایه داری، تا آنجا که این شرایط تولید کنندگان خرد و مستقل را مجاز میدارند، طبق دهقانان باید تشکیل دهنده اکثریت آنان باشند.

هم در راه، هم از بین رفتن ملاکین مشغول بوسیله ربا و هم یکدیگر شدن ((خون)) تولید کنندگان خرد، با به تشکیل و تراکم سرمایه های پولی بزرگ می انجامد. اما اینکه تا چه اندازه این روند موجب بر کردن شیوه تولیدی واقعی میگردد، - آنطوریکه در اروپای مدرن انجام گرفت - به آنها اینکه بجای آن شیوه تولیدی سرمایه داری را محسوس میگرداند، کاملاً منوط به زمینه تکامل تاریخی و شرایط وابسته به آن است.

سرمایه ریائی بعنوان شکل متغیر سرمایه بهره‌یاب، با سبابت تولید حدود، دهقانان حامل و اشکال صنعتگر خرد، با تطبیق است. در آنجا که کارگر، نظیر شیوه تولیدی سرمایه داری توسعه یافته، با شرایط کار و محصول کار بعنوان سرمایه رقیب میگردد، نتواند بعنوان تولید کننده، پول قرض کند. هرچند که او قرض میکند، مثلاً در بانک کارگشایی برای رفع ضرورت شخصی است، بالعکس در آنجا که کارگر، مالک واقعی و یاسی شرایط کار و محصول کارش است، او بعنوان تولید کننده در مناسبت با سرمایه داری پول، که بعنوان سرمایه ریائی با او رقیب میشود، قرار دارد. نویسنده (۷) این ساله را بی مزه بیان میکند و زیانکار میگوید، بانکدار دارای وجهه است و در حالیکه ربا خوار مورد تنفر و خواری میماند. زیرا آن یک به فرزندانه قرض میدهد و این دیگر به فقر او توجه نیست، که در اینجا تفاوت بین دو شیوه تولیدی اجتماعی و نظام اجتماعی متعلق بر آنان قرار داشته، و شکل را بهر چه نتواند با تعاد بین فقر و ثروتمند فاصله داد. بالعکس ریائی که ((خون)) تولید کنندگان خرد را میکند، دست در دست ریائی دارد ((که خون)) ملاکین

رجوع شود به F.W. Newman, "Lectures on Pol. Econ.", London 1851. نویسنده ۱۰۰

اشکالی را که در آنجا تولید کننده هنوز به مثابه مالک ابزار تولید خویش تظاهر می‌نماید، ملاکین و محصول میکند. در شیوه تولیدی سرمایه داری تکامل یافته، کارگر مالک شرایط تولید، - بزعمی که گفتیم، - مبدء خای که پرداخت میکند، و غیره نیست. اما در اینجا این بیگانگی شرایط تولید از تولید کننده با یک دگرگونی واقعی در شیوه تولیدی انطباقی دارد، کارگران ملحق در کارگاه بزرگ، بهر ارمیل مضمون و مرتبه، مجتمع گشته، و ابزار - به داشتن حدال می‌شود. خود این شیوه تولیدی دیگر، خرد مالکی بهر چه با برانگشته بودن ابزار تولیدی را، همچنان اندازه افراد خود کارگران غیر مجاز می‌شمارد. در شیوه تولیدی سرمایه داری ربا دیگر نمیتواند شرایط تولیدی را از تولید کنندگان منسل کند، چونکه آنان قلاً جدا شده اند.

ربا خواری تحول پولی را در چنانچه ابزار تولید برانگشته و متحرک میکند. ربا خواری شیوه تولیدی را تغییر نداده بلکه به صورت انگ ((خون آلود)) یکیده و سبب شدیدی میشود. ربا خواری ((خون)) شیوه تولیدی را تا به آخر یکیده و عصب آسرا گشته، و تجدید تولید را بهر چه ممکن که راهها در شرایط فرس آورتری ادامه یابد. از اینرو متفر خویش نصبت به ربا خواری از حد جا بیشتر دردتاری متعلق، که مالکیت تولید کننده بر شرایط تولیدش در عین حال اساسی خاصیات سیاسی و استقلال اجتماع دولت بود.

شیوه تولیدی، در آنجا که برده داری استیلا داشته و با اضافه محصول بوسیله آریا بان لودال و لادوسن اش بلعیده میشود و برده دار با ارباب لودال گرفتار ربا میگردد، همانطور باقی برپا مانده و تنها برای کارگران سخت تر میشود. برده دار و یا ارباب لودال مدین خود را تر می‌شود، چونکه محصول او بیشتر ((خون)) یکیده میشود. یا که حافظه جای خود را به ربا خواری میدهد که شعفا نظیر سلجوقیان روم باستانی، ملاک با برده دار میگردد. بجای اشتیاق گرده می، که شیوه اشتیاقش - به علت حدتاً وسیله قدرت سیاسی بودن آن - کم و بیش پدر سالاری بود، یک در خاسته و سخت گیر و پول دوست قرار میگیرد. اما شیوه تولیدی خود تمیزی نمی‌یابد.

تأثیر انقلابی ربا خواری در تمام شیوه های تولیدی و پولی سرمایه داری، تنها بدین ترتیب است، که ربا خواری اشکال تلخی، اوکی بر بنیان مستحش و تجدید تولید را بر جای می‌گذارد و پیکانی مراتب سیاسی استوار است. در عین حال، در اشکال آسمانی ربا خواری حدت ریائی میتواند ادامه یابد بدین آنکه اندک تمیزی جز تاهی اقتصادی و فساد سیاسی بهر جا داشته باشد، تنها در موقع و مکانی که دیگر شرایط شیوه تولیدی سرمایه داری فراهم باشند، ربا خواری از یکسو بعنوان یکم از ابزار تشکیل شیوه تولیدی، و از طرفی تلاشی آریا بان لودال و تولید خرد، با و از سوی دیگر متحرک شرایط کار به سرمایه ظاهر میکند.

در قرن وسطی در هیچ کشوری یک نرخ بهره هگانی، سلطه نبرد، کلیسا از همان ابتدا معاملات بهراری را ممنوع کرد. جوانان و اداگاهها به وقت دیون را تعیین میکردند. نرخ بهره در حالات خاص بیشتر بود. دیوان اقل پول و ضرورت کار سازیدگی اغلب پرداختها را اجبار به قرض کردن را بوجود آوردند. و این ضرورت در آنجا که معاملات بیرونی هنوز توسعه نیافته بودند، هرچه بیشتر بود، تاوانت معنایی، چه در مورد نرخ ربح و چه در مورد معلوم یا خوارى حکم نمیداد. سود در زمان کارل کبر (۹) در زمان جد در حد ۱۲ و ۱۱ نرخ مصلوبی بهره از ۲۰ در حد بالا افتاد، در شهر پراگ (۱۰) در سال ۱۳۹۱ شیوندان پولی ۱۱۶ در صد طلب میکردند. در تاریخ ربح قانونی وسیله شمارا ۱۲ در صد تعیین شده بود، در ایتالیا گاهی سیاستی تا ۱۰۰ در صد پرداخت شود، با وجودیکه بین قرون ۱۲ و ۱۱ نرخ مصلوبی بهره از ۲۰ در حد بالا افتاد، در شهر پراگ ۱۲ در صد بعنوان نرخ ربح قانونی تعیین شده بود. خرید و فروش دوم نرخ بهره را ۱۰ در حد تعیین کرده بود اما فقط برای یهودیان. در مورد صیحان او فشار به صحبت نبود. نرخ ۱۰ در حد در قرن ۱۳ در منطقه راین آنان کالا معمولی بود.

سرمایه رهایی صاحب ربح استفاده از سرمایه و بدین شیوه تولید میآید است. این خاصیت در دین اقتصاد بیرونی و در رشته های صنعتی عقب مانده و یا در بخشهایی که در برابر گذار به شیوه تولیدی مدرن طاوت میکنند تکرار میگردد. در صورت تعامل به مثابه نرخ بهره انگلیس با هند نیازت متوایط مثال نرخ بهره انگلستان، بلکه مثلا نرخ بهره قرض دهندگان ماشین افزار های کپله به تولید کنندگان غرب، پای صنایع خانگی غرب، صنعتی قرار گیرد.

با خوارى خود در مثابه با دارائی صرف کننده، از نظر تاریخی بعنوان یک دوره تکوین سرمایه اهمیت دارد. سرمایه رهایی و تبدیل تمامی واسطه ایجاد شدن پولی مستقل از مالکیت واقعی است. فرآورده ها هرچه کمتر بعنوان کالا انتفاع یافته، و ارزش مبادیای هرچه کمتر تولید را در برتا و رهایی به تسلط خود در آورده باشد، پول هرچه بیشتر بعنوان ثروت واقعی، بالمش، بیشتر ثروت عام در مقابل میوه، بیرون محدودی، به صورت ارزش معنوی، ظاهر می یابد. گنج اندوزی بر این پایه استوار است. صرف نظر از پول بعنوان پول حیوانی و به مثابه اندوخته، پول اساسا شکل وسیله پرداخت است، جنگی که در آن پول به مثابه شکل مطلق کالا ظاهر میگردد. و اساسا

این عمل کرد پول بعنوان وسیله پرداخت است که ربح و همراه با آن سرمایه پولی را انکشاف میدهد. پول بعنوان پول، پول بعنوان وسیله انتفاع همه چیزه خواست شریک صرف و برتری است. (۱) همچنین

« مجموع شود به هولمن، خضد، ۷۷ "Geschichte des Städtewesens" Müllermann.

از این اتفاقات با فقدان ها معنای نا دار گشتن بوده و تبدیل به موضعی میشود که انگل دریا میخواند در اینجا لانه کند. برای غرض دهقان مصلحت شدن گاو کافى است که دیگر به گاو و دوباره تجدید تولید خویش در سطح درمی نیابد. بدین ترتیب او به چنگال ربا خوارى حائل و با یک بار گرفتار شدن دیگر هیچگاه آزاد نمیشود.

عکسگر پول بعنوان وسیله پرداخت میانگاه اصلی، وسیع و بیوز ربا خوارى است. سوادین هر دو معین تادیه پول و بهره مالکانه ارضی خراج، مالیات و غیره و الزام پرداخت پولی را بهراره خویش دارد.

از اینرو ربا خوارى معدنا از اوقات رومی های قدیمی تا انصار مدرن همراه با الزام داران (۱۱) ادامه داران عده و مصلان مالیاتی تثبیت میگردد. پس همراه با تجارت و تأمین تولید کالای بدشای زبانی بین خرید و پرداخت رشد می نماید. پول می باید در مورد معین پرداخت گردد. بهران های پولی مدرن مستدل میدارند که چگونه این

((پرداخت پول در مورد معین)) میخواند به شرایطی منجر گردد که حتی امروز ((هم)) ربا خوار و سرمایه دار پولی در هم فروخته شوند. اما همین ربا خوارى، ابزار اصلی ترم اداره تعلق پول بعنوان وسیله پرداخت میگردد، بدین ترتیب که ربا تولید کننده را هرچه بیشتر قروض تنوید و وسیله پرداخت معمولی او را بتوسط ربح سنگین، که تجدید تولید منظر تولید کننده را غیر ممکن میسازد، متلاشی میکند. براینجا ربا خوارى از پول به مثابه وسیله پرداخت تفرع شده و این عکسگر پول را و بعنوان میانگاه روزه خویش توسعه میدهد.

تکامل اعتبار به صورت واقعی در برابر ربا خوارى بروز نمیداد. اما این منتظلب نباید سوء تفهیم گردد، و نباید بهیچوجه به معنای مورد نظر نویسندگان عهد حقیقی آيا، کلیسا لوتر (۱۲) و با سوسیالیست های قدیمی تر گرفته شود، معنای آن نه کمتر و نه بیشتر، فرمانبرداری سرمایه بهرهاب از شرایط و نیازهای شیوه تولیدی سرمایه داری است.

سرمایه بهره یاب، به صورت عده و گن، در نظام اعتبارات مدرن با شرایط تولیدی سرمایه داری انطباق پیدا میکند. ربا خوارى بالتبع به تنها اداره حیات عده، بلکه در زیر اقوالی که تولید سرمایه دارانگشای یافته دارند از تمام محدودیت های قانونگزاری بشکاف رها میشود. سرمایه بهره یاب، شکل سرمایه رهایی را در برابر افراد و طبقات، با در خاصیتی که به معلوم شیوه تولیدی سرمایه داران استغراق نمیشود، و نمیتواند استغراق شود، نگاه میدارد؛ در خاصیتی که بدلت نیاز فردی متوایط حال در بانک کارگشایی قرض میشود. در خاصیتی که به ثروت منتعم برای اشراف قرض داده میشود، و با تولید کننده، تولید کننده غیر سرمایه دار است، خرده دهقان، صنعتگر و قوه، یعنی بعنوان تولید کننده بلاواسطه هنوز در تصرف شرایط تولید، صنعتی خویش میماند، و بالاخره در

برای پرداخت دیون (۱) احتیاج عده تولید کننده خرده به پول برای پرداخت است. (در اینجا درگویی اطلاعات جنسی درونی و آبی به بهره مالکانه پولی و مالیات پولی مل، بزرگی اقبال نمیداد). در هر دو حالت پول بعنوان پول بهره، احتمال واقع میشود. از سوی دیگر اکنون گنج اندوزی واقع شده و ربا خوار خود را در ربا خوارى تحقیق می بخشد، آنچیز که از صاحب اندوخته طلب میشود، سرمایه نبرده، بلکه پول بعنوان پول، استه اما او وسیله سرمایه این پول اندوخته را برای خود به سرمایه تبدیل میکند، - وسیله ای که، بتوسط آن او امانت کارها بخفا و یا کلا، و همچنین به بعضی از خود شرایط تولیدی را، تصاحب میکند، حتی اگر این شرایط تولیدی اساسا به مثابه مالکیت غیر در برابر او قرار داشته باشند. ربا به ظاهر مانند خدایان اینتر مودین در نزد افسر (۱۰) در خلل و فح تولید زندگی میگذراند، هرچه کمتر شکل کالای شکل هگانی کالاها باشد، بهمان نسبت بدست آوردن پول شگفتی است، بنا بر این ربا خوار معمولا حدی نمی شناسد که امکان باز دهی و نیروی طاقت محتاجان به پول، احتیاج به پول، بعنوان وسیله خرید، معدنا در تولید خرده دهقانی و خرده بیرونی رانست که شرایط تولید برای کارگر (که در این شیوه تولیدی اکثر مالک شرایط تولید است) بدلت ربا دارها و با از هم پاشیدگی های غیر متعارف خلاصی شده، و با حداقل در سر عاری تجدید تولید جایگزین نشود. وسائل معاش و مواد خام سازنده عده ترسین بخش این شرایط تولید هستند. گران شدن آنان عنوانه جایگزینی آنان را از طریق فروش قرضه ها غیر ممکن سازد، خلا یک قطعی ساده مانع از آن میگردد که دهقان بذخ خود را به صورت طبیعی تجدید نماید. همان جنگ هایی که به توسط آنها اشراف رومی حوالا تلاش روم را به فلاکت کشانده و آنان را به انجام خدمات جنگی ای مجبور کردند، که مانع تجدید تولید شرایط کزیشان گردیده، بنا بر این ناراضان کرد، (نامدار شدن، تصعیف و یا از دست دادن شرایط تولید در اینجا شکل مسلط است) سبب بر شدن انبار ها و زیر زمین های اشراف با شخصی با پول آرزمان گردید. اشراف برای دراختیار گذاردن مستقیم کالاهای مورد نیاز حوام، غله آب، پوشش شاختار، - مس برای پوشش، آرایش را به آنان قرض داده و از این موقعیت برای باز پی خواستن بهره های کلان ربا خوارانه استفاده نمودند، بطوریکه حوام را به برگردان مدین خویش تبدیل کردند. در زمان کارل کبر غیر دهقانان منطقه فرانک از طریق جنگ ها به تجدیدستی کشانده شدند، و بهیچ که برای آنان طری، باقی نماند، مگر آنکه بعنوان بهرگاه به سوف بدل شوند. چنانکه مشهور است، در ظهور روم، اغلب اتفاق می افتاد که قطعی سبب فروشندگان و خویش خویشی آزادگان بهربران بوده به شوشند تر ها میشد. تا این اندازه در باره تعلق عطف گن، در جز، نگهداری یا از دست دادن شرایط تولید، برای تولید کنندگان خرده، با به هزار ربا دار وابسته است و هر یک

تاسیاتی که تولیدگر سرمایه دار در چنان سطح محقری عمل میکند که خود به آن تولید کنندگان عامل نزدیک میگردد.

آنچه سرمایه بهره یاب را آنجا که این سرمایه یک عنصر اساسی شیوه تولیدی سرمایه داری را تشکیل میدهد، از سرمایه رهایی متمایز میسازد، بهیچ ترتیب سرشتی و خلعت خود این سرمایه نیست. ((وجه تمایز)) تنها شرایط تغییر بافتی هستند، که تحت آن سرمایه بهره یاب عمل نمیدارد و از اینرو در همین حال هیات کالا، درگزار شده قرض گرفته است، که در برابر قرض دهنده ظاهر میکند. در آن حالت که حتی یک فرد می ثروت بعنوان تولیدگر صنعتی و با بازگان اعتبار دریافت میکند، ((استغراق)) با این اعتبار انجام می گیرد، که او بعنوان سرمایه دار عمل کرده و با سرمایه استغراقی، کار پرداخت نشده را به خود تعلق میدهد. به او بعنوان سرمایه دار بالقوه اعتبار داده میشود. و این موقعیت بسیار تحسین آمیز برای یوزن طبیان اقتصادی، که یک فرد بدون ثروت و لی با انرژی و استعداد و قابل اعتبار و آشنا به تجارت از این طریق میتواند به یک سرمایه دار تبدیل گردد. - آتیوی که اصولا در شیوه تولیدی سرمایه داری ارزش مبادی هرگز کم و بیش صحیح ارزیابی میشود. - هر چند که او ((این موقعیت)) را تنها در مقابل تک تک سرمایه داران وجود، یک رفعت نا خوانده از ما جراحیان جدید بهرمان بهارود، سادرت خود سرمایه را تحکیم بخشیده، و زیر ساخت آنرا انتفاع داده، به آن اجازه میدهد، که صرف خود را، تمام با نیروهای تازه نفس از من اینطی تجدید نماید. کالا نشانه با این موقعیت که و گشای کاتولیک در قرن وسطی سلسله مراتب خود را بدون در نظر گرفتن وجهه باکیا (۱۱) تولید و دارائی از بهترین افراد قم تشکیل داده، بسک ابزار اساسی برای تثبیت سلسله کشیشان و ظلم آنان به حوام بود. هر چه بیشتر یک طبقه حاکم قادر باشد، مردان مهم طبقات تابعه را در خود جتبع کند، بهمان اندازه حکومتی خطرناک تر و با بر جا تر است.

از اینرو نه لعن و نهید سرمایه بهره یاب در کل، بلکه بر عکس برصمت شناختن مرکز آن نقطه حرکت نظام اعتبارات مدرن بود.

ما در اینجا از واکنش در مقابل ربا خوارى که سعی در پشیمانی از ظرا در مقابل آن داشت و نظیر مونتس - م - بیت (۱۶) صحبت نمیکند. (در سال ۱۳۰۰ در سارلین در منطقه فرانک، کنت و بعدا در پروسیا و ساوینا در ایتالیا در سالهای ۱۴۰۰ و ۱۴۷۹) این ها از این نظر قابل توجه اند، زیرا که نمودار تصغر تاریخند، که چگونه احوال پارسایان در تحقی خویش دوست به حد خود بدل میگردد. طبقه کارگر انگلیس بر طبقی یک بر آورد ائتلافی حد در

زمانیکه قرار بود پاتک انگلستان ناسیم‌گورر، محافظه کاران هم غرور بکنند که :

"پانکها، موسسات جمهوری خواهانه میباشند. پانکهای شکوفا در ونیز، جنوا، آستورام و هامبورگ موجودند. اما چه کسی تا بحال از يك پانک در فرانسه و یا اسپانيا شنیده است؟"

نه بانک آستردام (۱۶۰۹)، نه بانک هامبورگ (۱۶۱۹) نشان رهنده يك اصل در تكامل نظام اعتباري مدرن است. بانک آستردام تنها يك بانک وديعي بود. ايراني بها دارى كه بانك بهرمن صادر در واقع تنها يرقه رسيد بوى القزات تاب مسركه و غير مسركه به وديعه مبرده شده بودند و تنها با ظهر نوصى دريافت كندنيان قابل گرش بودند اما در هلكه عهده با تجارت و مانوفاكچر اعتبار بازگشتي، و سرمايي تكامل يافته بودند و سرمايه بهرديپ در جريان تكامل به زير فيضان سرمايه تجاري و سرمايه صنعتي در آمده بود. تظاهر اين واقعيت در باطن بودن ترخ بهرديپ بود. اما هلند قرن ۱۷، نظير انگلستان در زمان حال، بهمنان كسور نونو سرمايه داري تلقى ميشد. انحصار ريا خوراي از مذهب افكاره مبتنى بر فقر و در آنجا خود بخود نابود شده بود.

در تمام طول قرن ۱۸ قریب برای نقطه قهری نرخ بهره - و قانونگذاری در این رابطه عمل می‌کند - با اشاره به هلند و طنین می افکند، برای آنکه سرمایه بهیچ یاب منبع سرمایه بازرگانی و صنعتی گردد و نه برعکس. سر کرده فیادگستان سر جوزا چایلد (۲۰) « پدر بانکداری خصوصی متداول انگلیس می‌باشد، او هانگیر بر علیه انحصار و با خواران به انشار می پردازد، که خیاطانگانه کمپنی (۲۱) موسی و پسران بمغزبان چایلد بر علیه انحصار - درون‌نگی خصوصی - بانک بلند می‌کند. این جوزا چایلد در مین حال پدر سخته بازی انگلیس است. بدین ترتیب او خود مخزن کمپانی هند شرقی، از انحصار خوش بنام آزادی تجارت دفاع می‌کند. بر علیه توپاس مائل (۲۲) می‌گوید:

«مختون سردار د جباروات خېل ترسو و لړزان يا خواران او ((تيرسوا ماتي)) استخبارات اعلي تر د رقابتي بلڼه گڼيږي، که په اترا مختون صرف تر موع يا کارگرم ... او متفرقيږي ... خو تر د رقابتي بلڼه گڼيږي ترسو و لړزان يا خواران دده که په اترا نهه مغلان اېستيد... (جمع موع ع - ج ۱، بابله ۱، ۱۲۰) RM

اگر تجاوت استبداد که نه گڼو را حقې نيکږي و اگر نخل سپره استبداد که تجاوت را ريشه ددهد، هي پاتين اړين سپره که ددهد کردن را لغو ددهد، پرين دېک يا ملت اعلي شاپور را ريشه ددهد يا ملت استبداد، پورين اړين پيچي ددهد خيال او باخو نديست اگر گناه

Thomas Marley "Interest of Money mistaken" (133) توماس مارلي
 "Traité sur Le Commerce etc.", 1665, Trad. Amsterdam et Berlin, 1665
 754

خوب پیدا کنند.

پس از زحمات بسیار "بانك انصهار" در خاتمه دهم شاهر (۲۷) در میانان بهشت گشت (۲۸) تأسیس گردید. این بانك به تاجران و تولیدگران صنعتی با ضمانت کالاهای انبار شده و در ازای $\frac{1}{4}$ اوتن آنان، بوسه برات وام محکومت، برای اینکه این بروات قابل گردش باشند، در هر رشته تجاری به عدد از افراد در يك شركت بزرگ متبجح گردیدند، كه از آن صاحب این چنین بروات‌هایی میبایستی به سهولت کالا در یافت نماید، گرایی كه از پول نقد عرضه كرده است. معاملات این بانك شكوتا نبودند. طرز كار آن بی اندازه قاضی و محاطره در هنگام بی اوتن شدن کالا بصورت زیاده‌بزرگ، هرگاه به مدتی واقف آن نوبت‌گشایی كه با تشكيل نظام انحصارات مدین در انگلستان از جنس تشویك هنگام بوده و آنرا یاری رسانده است، قیود شود، در آنان چیز دیگری جز شمار فرمانی سرمایه رایج، اصولاً فرمانداری ایجاز تولید قیود استقراضی از شیوه تولید برای بمسوان یکن از شرایط حیض، عبارت نمیشود، در صورت نیو به مبارات، طبقات آنان بجز در اصطلاح با فعالیت بانكی و انحصاری طرفداران من سهون (۲۹) اغلب چپب شكلی است.

هناطير که در نزد شهزادگان، ^{۳۰} کهنه‌پوشان و ^{۳۱} معنای اجازه دار بعد، ربه کشت کار واقعی می‌دهد، هناطير هم «تراپيز» ^{۳۲} در نزد سن-سپين، و هنوز هم حداقل در نزد شاکر، آتش به معنای کارگر نبوده، بلکه به معنای همراهی در خدمتی و تجاری می‌باشد.

« يك ژنرال بود به پيرويهای كمي، نوكر، كارگر، دست كار نمازنده است؛ آنان حمايتی با هم، با هم، قابل اشتغال با شد. او به آنان كار میدهد، و همه آنان انجام میدهند. بار آور است.» (۳۲)

اولاً نباید فراموش کرد که من مبین اولین پاو در آفرینش نوشته اش " نو گریزبانیم "، ستمها بعنوان مستغنی طبع کارگر ظاهر میشود ، و رفاهی آنان را بعنوان هدف غای کوشش های عیش بیان میکند . گله نوشته های اولیه او در عمل تنها تجلیل جامعه بدین پیرامونی در مقابل جامعه خود را ، تجلیل تولید گر صنعتی و بانکدار در مقابل مایمال ها و قانون سازان حقوقی عید ناچایان است . چه تلاشی در مقابله با نوشته های همین اوان [۱۹۳۰] ، ۱۹۳۱] همانطور که ضمیمه نقل شده

۳۹ / ۱۰۰

Enfantin, "Religion Saint-Simonienne. ۱۰۱ و مجموع شوم به انطاعتن، ص ۱۰۱
Economic politique et Politique" Paris 1831

در صورت کار مجدد روی این جزوه حاکمی احتمالاً این قطعه را بطور وسیع نفیض میداد، این

به یوگان خانه ها، این اخلاف میونس - د - بهت بی بی پراگند، بهمان ترتیب، ما از اوهم
انتخابی مثلا یک دکتر هاک چمبرلین یا جان برسکو (۱۶)، که در دهه آخر قرن ۱۷ با ایجاد
یک بانک پوششی و پول گدازی مبتنی بر مالکیت ارضی سعی در رفاهی انفرادی انگلیسی از ریا
خواری داشتند، صحبت نمیکند. ۵۵

انجمن های استهلاکی که در قریب ۱۴ و ۱۵ در چندین ایجاد شدند و منتج از نیاز تجارت در باقی و تجارت عمده حتی برای آن، برای رفاهتی از سطح رفاه عمومی از یک اتحاد و انحصار گران صرفی بودند. اگر چه بانکهای واقعی که در این شهر - جمهوری ها ایجاد شدند، در همین حال به عنوان موسساتی برای اعتبارات عمومی تدارک گشته، که از آنان دولت در ازاء مالیات های آینده و سنده دریافت میکرد، با وجود این نباید فراموش کرد که بازرگانانی که این انجمن ها را سازمانده کردند، خود اولین افراد این دولت ها و زمین داری رفاهی خود و حکومت از یک بازاری بودند و در همین حال دولت را بهتر و مطمئن تر تحت نفوذ خود در آورند.

● به دنبال ارتعاش و افکاک مگر در عرض یکماه و در اثر گرگندار شدن یک جنس برای افکاک جنس دیگر و برین افتاد تفاوت برای ناچیز آنست که هیچ گوناگونیها را تا این اندازه واضح از اعتدال است. در لندن ۲۴ و در ولایت تقریباً ۱۵۰ گوناگونیها با هیروانه یک موجودند. جسم سیمانه پشگل در حدود یک میلیون تخم در یک صدف است. این سیمانه ها داخل سه بار در سال میگرد و هر بار به طور متوسط با یکی برابر با $\frac{1}{2}$ ۳۳ فر، نظریه که طبقات پایین افکاک ۱۰۰ فر مع برای یک جلیون پشه است. در حالی که برادران و این فر بیشتر از آبجانی که به علت به سر آمدن مهلت افکاک از دست میروند، بیرون شود به جی. در ناگاک، صدف ۱۱۸

J. D. Buckett, "A History of the Past and Present State of the Labouring Population" London 1846

بر حق در تالیفات خویش بحثان هدف اصلی «مقام صوبی ملائکه» از بهادار و جمع ارزشی املاک و اوقاف
امشرفی زنددار و اعیان و فساد از حالیات از بهادار در آمد سالانه آنان و غیره را ذکر می‌کنند.
باجست تنها از آن‌ها به‌خواران خواهد بود، این بهترین دشمنان ملت که به اشراف زمین دار و
خود مالکین (۱۶) از ضروری که ارزش بهایمافراست می‌توانست وارد آورد، بیشتر خبر می‌دهاند.

«... پیکر گال دوم (۱۸) پادشاه انگلستان، محمود درویش است بهیچ ای بانی و صرف پول
فیضی به زرگران». «شاد به بادگران» این سبست نامی در یک عمارت به نام «نقش زرگرا»
را بر آن داشت که به شاه پیشرو پیکرش دیده و دهده، و تمام آزادیهای را نقد به دست از
لازمه پولی را به سخن تصویب درگو میگفت، حتی با یکدیگر در خرید و ارزان «پول»
«صالحات» و «عجوب و دهنگاری» (۱۹) رفاهت کنند، بطوریکه در مثل یکده موارد درونی از دست
آنان گشتند. در مورد عجب به جهان آفریننده صفحه ۳۱ / ۳۰ «... آفرین چنان ای جهان پاک
بانکه پشیمان شده بود و رفاهت نامشروع آن ازانی شده بود» - «صالحات» به «نامش بانکه
حتی برافروخت، که از طرفی به نوازان کشید و پشیمان و پولی در پالت پول با رخ قابل شایسته
صالحات ازانی از بود» - «صالحات» به «۶۰ - ۶۵»

شود و که این موضوع می تواند در عین حال تحت خصوصیات معینی، علت بود تحت خصوصیات دیگر معلول باشد. (همانجا، ص ۱۵۵) " تمام مرخ قات مرخ است و مرخ غنم قات مرخ + نقلی بهر می تواند از بهار شروع می تواند نقلی بیشتر نرخ سود را بهر گردد. " (همانجا، ص ۱۵۶) -
" من مدافع صنعت هستم و مخالف من از تنهایی و بیگانه دفاع میکند. " (همانجا، ص ۱۵۷)

این معادله قهر آلود با ریا خواران و این خواست التزام سواد بهمه باب از سرمایه صنعتی تشنه‌اندازی
تکثیرن های افرگانیکی است، که این سواد تولید سوادنداری در پانگذاری بدین بوجود می آورده
پانگذاری بدین، که از یکسو از سرمایه باقی انحصارش را می رانده به این ترتیب که تمام تسخیرهای
پیشی را نقد را شراکت کرده و به بازار پولی سرازید میکند، از سوی دیگر انحصار خود غلظت ثواب را با
آفرینش پول اعتباری محدود میکند.

تصادف با روزهای خوارى . شمار راهبانى تجارت و صنعت و همچنین دولت از روزهای خوارى ، همانطور كه در اینجا در نزد چاپخانه مشاهده مىگردد ، در تمام تالیفات در باره باگذاری در انگلستان در وقت سوم قرن ۱۷ و ابتدای قرن ۱۸ یافت میشود . در این حال شهرت بزرگ درباره بازاریابی - سرمایه‌داری ، لغو تحریمات ثوابه باگذاری کردن آنان بواسطه پول كلفند و غیره . و بطعام باغشوس (۱۷۷۸) استنادی و بر سر پایه انگلیس باطنی باگذاری و باطنی باگذاری و در واقع لاول (۱۷۸۰) میباشد . بر پایه كتاب انگلستان " تمام روزها و شبها همین روزهاست . تقریباً آید بر پایه باگذاری " *

« هر سه مالی ایل بانک جمهوری به مجازات بانک ملت زیاد بود. » وند و سیمانه او خارج. امکانهای
آن فقط بسیار پایین تر از ارزش اسمی شان پذیرفته میشدند. . . . « زرگرا » (که در صورت ششانی
تجارت با اقزات ناب اساس بکفر محاطات بانکی بدوی بود) به صورت رسمی بر علیه بانک بهیفران
بوداختند و زیرا که تجارت آنان بهیض بانک تعلیل پیدا کرده، کنترل آنان کاهش یافته و محاطات آن
به سولت به دست رقیبان افتاده و . . . »

قبل از تأسیس بانک انگلستان در سال ۱۶۸۳ نقشه یک "بانک ملی اعتبار" (۲۶) ترسیم شد. اهداف آن از آنجمله عبارت بودند از:

« اینک تاجران ، هرگاه که صاحب خادیر محتبانی کلا باشند ، بجای آنکه با غیر بفروشند ، بپوشانند با سبکدستهای پانته کلاههای خود را انبار کرده و در این کلاههای انبار شده ، فشار دریاکت کنند ، کارکنان خویش را در اشتغال نگاه داشته تجارت خود را از یاد بفرستند ، تا زمانیکه یاز بازار

Macaulay, "History of England"

3. Francis, "History of the Bank of England, its times and traditions"

بالا نشان میدهد، به نظر متعاقبین من سیمون هم سرمایه دار صنعتی، "کارگر بمعنای حقیقی و واقعی" (۳۶) باقی میماند. با خواندن انتقادی نوشته های آنان، متعجب آید نخواهد بود، اگر متعلق بهای اعتباری و بانکی آنان تأسیس "کریپت موبیل" (۳۷) باشد، که توسط من سیمونیت سابق ایل بریاه (۳۸) انجام گرفته، یک شکل که به راستی تنها می توانست در یک کشور نظیر فرانسه، کشوری که در آن نه نظام اعتباری و نه صنعت بزرگ به وقت مدین نایل آمدنند، چینیکی یابد. چنین چیزی در انگلستان و آمریکا غیر ممکن بود. در قطعاتی از "درکین سن سیمون" به تفصیلات اینها "کریپت موبیل" موجود است. این مقاله قابل درک است، که بانکدار می تواند از سرمایه دار و با ریاضات شخصی اوزان تر بیادست نماید. بنا بر این برای این بانکداران، امکان پذیر است، که برای تولید گر صنعتی، ابزار کار را اوزان تر، یعنی با روح کشی، از خود ملاک و با سرمایه داره فراهم آورد، ((ملاک با سرمایه داره)) که به راحتی می توانند در انتساب این دوچار اشتباه شوند. ***

اما مولفان خود در یادداشت ها به آن می افزایند که:

"صنعتی که از راستگی بانکدار بین عاملان و "تراپارو" میبایستی حاصل گردد، اغلب متوازن و نابود میگردد، از طریق انگلانی که جامعه سامان نیافته ما به خود پرستی میدهد، تا خود را در اشکال مختلف شهادی و طواری نقد دهد، بانکداران خود را اغلب بین "تراپارو ها" و عاملان جا میزنند، برای آنکه هر دو را به زبان جامعه اشتکار کنند."

(بقیه پانویس از صفحه قبل)

از نقش من سیمونیت های سابق تحت دوپین لیسر شاهین در فرانسه طبعی است. زمانی که دوست مارکس قطع بالا را می نوشت، فعالیت دنیا تیات دهنده این کشیه به قدرت مطالعه تاریخ، به صورت یک حق باقی بسیار عظیم تحقیق یافتند. پس از آن مارکس تنها با شکلی، از نوع و مغوله در امور اقتصادی من سیمون صحت میگردد. اگر او در تالیفات اولیه اش تصاد بین بورژوازی و پروتاریا در حال تکوین را در فرانسه انگار میکرد، اگر او بخش شغفل در تولید بورژوازی را جزء کارگرانی شمرد، پس این منطق با نظریات فوریه (۳۵) است، که مایل به آشتی دادن سرمایه و کار بود، و با بودیست اقتصادی و سیاسی فرانسه آنروز قابل توضیح است. این به این علت وسعت نظر بیشتر داشت، زیرا او در میان شرایط دیگری میزیست، در میان انقلاب صنعتی و فساد طبقاتی حاد و شدید، فریدریش انگلس

"Doctrina de St. Simon, Exposition. Première année, 1828/29"
3e éd., Paris 1831

*** همانجا ص ۲۰۲

در اینجا لغت تراپارو برای جای سرمایه دار صنعتی استعمال شده است. علاوه بر آن اختصاصاً است، اگر انگلانی را که بانکداری مدین در دست دارد، تنها بعنوان امکانات عاملان شاهده نبرد. ((زیرا که)) اولاً بخشی از سرمایه که، تولیدگران صنعتی و بانکداران در زبان حاضر به صورت غیر شغفل و بشکل پولی، نگهداری میکنند، - بعنوان ذخیره بقیه، با سرمایه های که بدواً میبایستی شغفل گردد، سرمایه های است عامل، ولی نه سرمایه عاملان. ثانیاً بخشی است از در آمد ها و پراستادهای صوری، که برای انباشت به صورت گدرا و هیئتگی همین شدانند. و این هر دو در کیفیت نظام بانکی اهمیت دارند.

اما هیچگاه نباید فراموش کرد، که اولاً پول - در شکل فلزات ناب - بنیادی را تشکیل میدهد، که از آن نظام اعتبارات بحث سرشت اعتبار می تواند، هیچگاه جدا گردد. ثانیاً، اینکه، نظام اعتبارات غرض به انحصار ابزار تولیدی اجتماعی (در شکل سرمایه و مالکیت ارضی) در دست ((افراد)) خصوصی است، و اینکه خود از یکسو، به شکل ذاتی شیوه تولیدی سرمایه داری است و از سوی دیگر، به جهت نیروی سرک، انگاش آن، سوری مالیتین و کمین شکست میخشد.

نظام بانکی، همانطور که قبل در سال ۱۶۱۲ "نظریاتی در مورد" ... بیان شده است، از نظر تشکیلات و تمرکز سوری ساختگی ترین و کامل ترین محصولی است، که شیوه تولیدی سرمایه داری به پای مایرد. از اینروست، ساطع تاریخ الحاده، یک جوسه نظیر بانک انگلستان بر تجارت و صنعت دبا. پیوسته حرکت واقعی آنان در خارج از حوزه بانک انجام گرفته، و بانک نسبت به آنان دارای وضعی متعادل است، مجبذ همرا با آن شکل یک حسابداری و توزیع ابزار تولید در سطح اجتماعی، اما نقطه هم در شکل - فراهم آمده است - با شاهده کریسم که سود بنسبت فرد سرمایه داره با هر سرمایه شخصی دت به سوسله اضافه کاری، که این سرمایه در درجه اول صاحب میباید، تعیین میگردد، بلکه سوسله مقدار اضافه کار جامع، که سرمایه جاسج تصاحب میباید، و از آن هر سرمایه شخصی، تنها بعنوان بخش تنسی سرمایه جامع، سود بقسم خود را دریافت میکند. این خلعت اجتماعی سرمایه در ابتدا، سوسله شکل وسیع نظام اعتبارات و بانکی مرتبط گشته و کلاً تحقق می یابد. از سوی دیگر این ((شکل)) را به پیدا میکند. اوز نظام اعتبارات و بانکی ((تمام سرمایه های تحت اختیار و حتی بانکوه، سرمایه های هنوز اشغال نیافته جامعه را در اختیار سرمایه داران صنعتی و تجاری قرار میدهد، به صورتیکه نه قرض دهنده و نه اشغال کننده این سرمایه مالک و با پولد آن هستند، لرو به این ترتیب خلعت خصوصی

"Some Thousd of the Interest of England"

تألیف یک دوستدار تجارت لندن ۱۶۱۷

دست دیگران، کسانی که آشنا به استعمال آن هستند متکل نماید. توجه داریم که اعتبار بنابر این تعریف یک نتیجه از راه و روشی است که در آن، مالکیت نیاده شده است."

بنا بر این اعتبار همرا با این مباحثه مالکیت از بین می رود. علاوه بر آن در صفحه ۹۸ آمده است که: بانکهای فعلی

"خود را موظف به ادره داران به جریان - و نه وارد کردن ضربه محرکه به آن - می بینند، که گشای در و راه معاملات متاثر از بانکها بحرکت در آورده اند، به زبان دیگر بانکها در مقابل تراپاروها، که با آنان سرمایه به پیشادست میدهند، نقش سرمایه داران را ایفا میکنند."

این نظر که، بانکها باید خود رهبری را بر عهده گرفته و

"سوسله تعداد و فرایه تأسیسات تحت فرمان به عملیات بر انگیزند شده"

خود را نشان بدهند، در کریپت موبیل به صورت مستور موجود است. بهین ترتیب گشتائین بکیر (۲۱)، طالب آنست که بانکها ((چیزی که سن سیمونیت ها نظام بانکی صوری می نامند)) بر تولید حکومت کنند. بکیر در اصل من سیمونیت است، و با وجود این از آنها بسیار رادیکال تر، او نایل است که:

"سوسله اعتبارات ... بر تمام حرکات تولید ملی چیرگی داشته باشد" - "کشش کشید، یک سوسله اعتبارات ملی بوجود آورد، که به استعدادها و خدمات بی مثال، به ساعده بدهد، اما بدین آنکه این فرض کنندگان اعتبار، سوسله یک نظام سعادت قشود در تولید و مصرف بهم گره بخورند، بلکه بالعکس اینطوریکه، اینها شخصاً تولید و سعادت خود را تعیین کنند. در ابتداء می توانند فقط به سه آنجا برسند، که اکنون بانکهای خصوصی به آن میرسد، بی سامانی، عدم تناسب بین تولید و مصرف، روشنگری ناگهانی یک عده و ثروت اندوزی یکباره بدهد، دیگر، بخوبی که سوسله شما از این فراتر نبرود، که برای عدای پلنهدار سعادت تولید کند، که یک مقدار بدیختی ای که دیگران میبایست تحمل کنند، برابر است. تنها، شما بکارگران جزیری که با پیشادست های شما یاری شدانند، وسیله ای در دست درامد د که در بین خود همان رگائی را بر قرار کنند، که اکنون استادان سرمایه داران انجام میدهند."

با شاهده بگردیم سرمایه تجاری و سرمایه بهره باب رهبری ترین اشکال سرمایه هستند. اما در سرشت این صاله قرار دارد که سرمایه بهره باب در اذهان عموم به مثابه شکل سرمایه به صورت حالی نمایان

*** رجوع شود به بکیر ص ۱۲۴-۱۲۳

"D. Pequeur, " Theorie Nouvelle de l'Economie Soc. et Pol. Paris, 1842

سرمایه را طبعی نموده و بدین ترتیب بالقوه نه اما "شیا" بالقوه - در بر گرفته اند، خود سرمایه است. به سوسله بانکداری، فوریه، سرمایه از دست سرمایه داران خصوصی، و در خوران، بعنوان یک تجارت بخصوص، بعنوان محرک اجتماعی خارج میگردد. بدین ترتیب بانک و اعتبار در بین حال به صورت بر نوع ترین حالتی میگردد، که تولید سرمایه داران را بر فراز محدودده شخصی خویش میزاند، و یکی از مبر ترین وسائل نظایه پراکنش و فریکاری میگردد.

علاوه بر آن نظام بانکی با غایتترین کردن اشکال مختلف اعتبار گردش بجای می آید، نشان میدهد، که پول در مثل چیزی نیست جز یک بیان ویژه خلعت اجتماعی کار و فرایدهای آن، و که اما بعنوان شمار با بنیاد تولید خصوصی، در آخرین مرحله همرا بعنوان یک شقی، بعنوان یک کالای جزا در کنار کالاهای دیگر، خود را باید نشان دهد.

حقیقتاً هیچ نزدیکی نیست، که نظام اعتبارات به مثابه یک اهرم نیرومند از زمین گذار از شیوه تولیدی سرمایه داری، به شیوه تولیدی کار جمیع، - ولی تنها بعنوان یک عنصر در ارتباط با سایر عوامل بزرگ ارگانیک در خود شیوه تولیدی - مثل میگذارد، در مقابل تمام فعالیت های مادری قابل قدرت همزه آسای نظام اعتبارات و بانکی، بمعنای سوسیالیستی، از عدم شناختن حق، از شیوه تولیدی سرمایه داری و نظام اعتبارات، به مثابه یکی از اشکال آن، سر چشمت میگردد. به سوسله ابزار تولید دیگر، به سرمایه، چنان نگردد، که در آن لغو سرمایه خصوصی مستقر است، و نظام اعتبارات بالقوه خلعت خود را از دست میدهد، مطلق که حق، سن سیمونیت ها هم بدان معتقدند، از سوی دیگر تا زمانی که شیوه تولیدی سرمایه داران باقی است، سرمایه بهره باب بعنوان یکی از اشکال آن با، بر جای مانده و در عمل اساس نظام اعتبارات آنرا تشکیل میدهد. تنها همان نویسنده جنجال طلب می رود، (۳۹) که مایل به حفظ تولید کالای ولی الفنا، پول بود، می توانست هیولای یک "کریپت کرائی" (۴۰) را در خواب ببیند، آن تحقیق تا موقی احوال پارسایانه نقطه نظر های خود بورژوازی.

در نوشته "مذهب من سیمون" ... ص ۱۰۰ گفته میشود:

"هدف اعتبار در یک جامعه که، عدای ابزار کار تحت را بر تنگ دارند، بدین آنکه قادر و با مایل به استعمال آن باشند، در جامعه ای که افراد در گره با صنعت صاحب هیچگونه ابزار کار نیستند، اینست که این افراد را به آسان ترین وجه از دست اول ها - صاحبان آن -

رجوع شود به گال بارکی، "فقر فساد، جامعه آثار به زبان آلمانی - جلد ۱، ص ۱۸۲-۱۸۳ و همچنین، - "در انتقاد بر اقتصاد سیاسی" - همانجا، جلد ۱، ص ۱۸۰-۱۸۱.

"Religion Saint-Simonienne, Bacon, et Pol."

میکرد. در سرمایه تجاری یک عمل ارتباط دهنده انجام میگردد، حال خواه این عمل بعنوان طلبه کار و یا هر چیز دیگری تفسیر شود، در مقابل در شرایط پیوسته با یکدیگر تولید کنندگی سرمایه، ارزش افزاینده تولید اضافه ارزش و بعنوان کلیت سری نمودار میگردد. از اینروست که حتی یک بخش از عملیات اقتصاد - سیاسی در کشورهای که سرمایه صنعتی هنوز کاملاً انکشاف نیافته است، مثلاً در فرانسه به آن بعنوان شکل اصلی سرمایه نگریسته و مثلاً بهره مالکانه را تنها به مثابه شکل دیگر از آن تلقی میکنند، به این دلیل که در اینجا هم شکل قرض دادن منحل است. بدین وسیله نظم دیرینی شیوه تولیدی سرمایه داری کاملاً نشان داده میشود و توسعه نمیشود، که زینس نظیر سرمایه تنها به سرمایه داران قرض داده میشود، طبیعتاً بعضی پول متوازن بازار تولیدی را به صورت جنسی و مثلاً ماشین آلات و ساختمان و غیره استقراض نمود. اما در این صورت آنها بطور یک مقدار معین پول هستند و علاوه بر نرخ یک بخش، برای استهلاك پرداخت میکنند که از ارزش هر پولی و از شکل جنسی پول این عناصر سرمایه ای سرچشمه می گردد. در اینجا هم تعیین کننده اینست که آیا آنها به تولید کنندگان بلاواسطه به قرض داده میشوند، که در این صورت طریق به عدم وجود شیوه تولیدی سرمایه داری است. حداقل در حوزه ای که این استقراض انجام میگردد، با اینکه آنها به سرمایه داران صنعتی به قرض داده میشوند، که درست پیش شرط ((استقراض)) بر اساس شیوه تولید سرمایه داری است. بی معنی تر و پیچیده تر و وارد کردن استقراض خانه ها و شیوه برای مصرف شخصی، در این رابطه است. این که طبقه کارگر در این شکل هم غریب حضور و آنهم به صورتی فغان آور و واقعی آشکار است. اما این فریبکاری از طرف خرده فروش مواد غذایی همانجام میگردد. این یک اشتغال ثانوی است که در جنب اشتغال ابتدائی ای حرکت میکند و گسسه مستقیماً در خود روش تولید انجام میگیرد. در اینجا تفاوت میان فروختن و قرض دادن کاملاً صوری و علی السویه است، تفاوتی که همانطور که نشان داده شد، تنها با عدم شناخت کامل از رابطه واقعی، بعنوان مهم جلوه میکند.

ریا خواری نظیر تجارت اشتغالگر یک شیوه تولیدی موجود بوده، آنرا نمی آفریند و نسبت به آن رفتاری بیگانه دارد. ریا خواری کوشش در حفظ آن دارد، برای آنکه بتواند آنرا همواره اشتغال کند، محافظه کار است، شیوه تولیدی را تنها ثابت تر میکند. هرچه کشر عناصر تولید بعنوان کالا در روند تولید دخول نموده و بعنوان کالا از آن خارج گردند، ایجاد آنها از پول و بیش از پیش بعنوان یک عمل جداگانه ظاهر نمیدانند. هر اندازه نفی کردن در تجدید تولید اجتماعی بی اهمیت نریانند، ریا خواری شکوفائی بیشتری دارد.

ساله یک شاهزاده بزرگ و ترشمنده وامیگیرد، اگر کسی ... داشته باشد، ... ۴۰۰ طلب میکند؛ یعنی یکساله یک پادشاه بزرگ، را میگیرد. در اینجا برای او هیچ مخاطراتی نه برای جانین و نه برای هستی اش وجود ندارد، کار که هیچ و دم تنور نشسته و سبب مرگ نمیشود؛ علاوه بر این است مثل مرد صدقی، چنین در خانه بنشیند و تمام دنیا را در ده سال بگیرد. *

* من یازده سال پیش در باره نظام ریا خواری نوشتم، زیرا که چنان بواج یافته بود، که من هیچ گونه اطمینانی به پیوستگی نداشتیم. در نتیجه، پس از آن زمان و بانک بلد کرده، که دیگر مایل نیست عیب، گناه یا تنگ باشد، بلکه خود را بعنوان قاف مغرورانه و سر بلند قابل تمجید میداند، انگار که برای مردم یک صحبت بزرگ و خدمت مسیحانه بنماید. حال چه پندی، میتواند در آنجا که تنگ و اختصار و غیب و غفلت شده است، بآورد نماید. *

* پیوسته با دلبستگی ها (۱۸۰۰)، ریاخواری و خون کشیگان اولین بانگداران ما بودند، شباهان بانگدار اولیه، خلعت آنان را باید تقریباً زایل نماید. به آنان سپس زرگران لندن ((هم)) گریه کردند. در یک ... بانگداران اولیه ما، جمعی بسیار خبیث، ریاخواری طمع و خونخواری می شکند بودند. *

* مثال "تیز" (پنهان کردن یک بانک) "هم به سوت نظیر شد؛ تمام شهرهای دریائی و اصولاً تمام شهرهایی که به علت استقلال و تجارتشان معروف شده بودند، اولین بانگهای خود را تاسیس کردند. رجعت گشتن های آنان، که معمولاً مدت زیادی طول میکشید، الزاماً به حالت دریافت اعتبار انجامید. و که با کشف آمریکا و تجارت با آنجا تقویت گردید. (این در مورد طلب اصلی) " بار کسی با کشتی اجباراً ثقل پشادست های وسیعی را بدستال داشت، موردی که قبل در عهد باستان در آن و یونان هم پیش آمد. در سال ۱۳۰۸ شهر هترا بزرگ (۲۹) دارای یک اطای بیست و بود. *

تا چه حد قرض دادن به طاکین و همواره با آن اصول به ثروت منطرد، در ثلث سوم قرن ۱۷، قبل از تشکیل نظام اعتباری مدرن حتی در انگلستان مسلط بود، میتوان با مشاهده سر ادالینوئیت، نه تنها یکی از عمده ترین تجارت انگلیس، بلکه یکی از نامدار ترین کشورهای اقتصاد عصر خویش

- * رجوع شود به نوئر از نامه "به کشتیان جماعت برای موقوفه طلبه ریاخواری"، از سال ۱۵۱۰، Luther's Werke, Wittenberg 1589
- ص ۳۱۲، قسمت ششم
- همانجا
- رجوع شود به هارد کستل، ص ۲۰ - ۱۹
- D. Hardcastle, " Banks and Bankers ", London 1843
- رجوع شود به ج. اویس، همانجا ص ۲۰۳ - ۲۰۲

اینکه تکن پولی و بعنوان بانکین مخصوص تکامل می یابد، در ارتباط با سرمایه ریائی به این تقسیم است که سرمایه ریائی تمام خواسته هایش شکل خواسته های پولی است. سرمایه ریائی در کشوری تکامل بیشتری دارد، که حجم تولید وسیع تر به بازده های جنسی و غیره، یعنی وسیع تر به ارزش هر پولی منحصر باشد.

سرمایه ریائی تا آنجا که به صورت دیگانه موثر است، اهریس بر قدرت در ایجاد پیش صورت های سرمایه صنعتی است؛ از یکسو اصولاً با ایجاد یک تکن مالی مستقل، علاوه بر بانکها، بازگازان و از سوی دیگر با تعلق دادن شرایط کار به خویش یعنی تلاشی منحصرین شرایط کار دهی.

در قرون وسطی

* در قرون وسطی مردم عموماً کشاورز بودند و در آنجا، پادشاه با حکومت کردالی، روابط متوازنه قایل و در نتیجه بود هم کم باشد. از اینرو فزاین ((منع)) ریاخواری هم وجود نداشت، علاوه بر آن در یک کشور کشاورزی به ندرت کسی در موقعیتی قرار میگرفت که یک پول قرض کند، مگر آنکه به فقر و ناداری سقوط کرده باشد. ... هابیش هشتم (۲۲) نرخ را محدود به ده درصد و واکوب اول (۲۳) به ۸ درصد، کارل دوم (۲۴) به ۶ درصد، آنرا (۲۵) به ۵ درصد کرده بود. ... در آن اعمار قرض دهندگان پول اگر چه نه از نظر حقوقی، اما از نظر واقعی انحصارگر بود و از اینرو لازم بود، که آنان را نظیر سایر انحصارگران تحت محدودیت قرار داد. ... در زمان ما نرخ سود تنظیم کنند، نرخ بهره میباشد، در آن دوران نرخ بهره تنظیم کننده نرخ سود بود. هرگاه داین تاجر را مجبور به پرداخت یک نرخ بهره زیاد میشود، تاجر میبایست نرخ سود بیشتری بر کالا هایش بکشد. در نتیجه مقدار محتانایی پول از یکسو خریدار پرداخته میشود، تا به جیب فروخته شده برساند گردد. *

برای من نقل شده است، که اکثین در هر بازار لا یزیک، گولدن، یعنی ۴۰ به صد گرفته میشود (۲۶)، خیلی ها به آن بازار نیویورک (۲۷) را افزودند، بطوریکه ۴۰ درصد میگردد؛ اینک آنها این واقعیت دارند، من مطلع نیستم، تقریباً بر شوطن، این به کیا میخوانند، باجماع ؟ ... هرگاه اکثین در لا یزیک صاحب ۱۰۰ فلورین است، ۱۰ درصد سالانه طلب میکند، یعنی اینکه یک دهقان با یک شهروند را در عرض یکسال میگیرد. اگر کسی ۱۰۰۰ فلورین قرض بدهد، سالانه ۱۰۰ فلورین دریافت میکند؛ یعنی در عرض یکسال یک سوارکار اشرافی با یک فرد ممتاز و توانگر را میگیرد. اگر کسی ۱۰۰۰ هزار فلورین قرض بدهد، ۱۰۰۰ فلورین در سال طلب میکند؛ یعنی یک گراف شول یکساله ببلعید نمیشود. اگر کسی ۱۰۰۰۰ فلورین داشته باشد، - یعنی آنطور که وضع یک تاجر بزرگ باید باشد - ۱۰۰۰ طلب میکند؛ یعنی یک *

- * رجوع شود به لایبنت، ص ۱۱۵ - ۱۱۶
- Gilbart, " History and Princ. of Banking "

ی براد :

" پولهای مباحی وجود در میان مردم ما حتی تا یک عشر هم به کسبه و تاجر برای جاری کردن معاملاتشان داده نمیشود؛ بخش اعظم این پولها برای کالاهای لوکس و برای متاع افرادی که، با وجود ملاک بزرگ بودن پول را سریع تر از عایدیشان از املاک خرج میکنند، به قرضی دارد و محدود، و از آنجا که آنها از فروش اشیاء خویش خوف دارند، ولایت تر آنرا به رهن میگذارند. *

در قرن ۱۸ در لهستان :

" در مورد یک معامله بزرگ بروائی انجام گرفت، که اما عدداً بیش و معطوف به ریا خواری بانگدارانش بود. برای فراهم آوردن پولی و که میتوانست به کلان صرف به ۲ درصد یا بیشتر به قرض داده شود؛ بانگداران در خارج از کشور به جستجوی یک اعتبار سخای سفید پرداخته و آنرا یافته، یعنی سفته ای که اصولاً مبتنی بر تجارت کالا نبوده اما پذیرفته و برات در خارج و آنرا تا زمانیکه باز پرداخت های عشق از کلاهبرداری با برات های بی پشتوانه ارائه می یابند، آنرا نقل میکرد. در عرض آنها با بیستگشتی فردی بنام تیر (۵۱) وعده دیگری از بانگداران بزرگ و مستقر ووشو، تاوان پرداخته. *

فوائد منع ریا بسرا ی کلیسا

" نزول خواری را کلیسا ممنوع کرده بود، اما نه فروش مایملک را برای خلاصی از تنگی، و نه حتی واگذاری آن به دائن پول برای مدت معین و تا زمان تادیب و برای اینکه اینها تضمین برای دائن بود و در همین حال برای لذت بردن دائن از استعمال جایگزین پول قرض داده شده در همین زمان صرف ... کلیسا بالمشعه، با جماعت های پارسا و صومعه های متعلق به آن، بخصوص در زمان جنگهای صلیبی از آن استفاده وسیعی کردند. این سبب انتقال بخش طلبی از ثروت های ملی بدست مایملک " دست برده " شدند و بخصوص از این نظر که پیروی ها از این راه مجاز به ریا خواری نبودند، زیرا تصاحب گروگاهی به چنین مستحکمی نمیتوانست افکار شود. ... بدون منع روح هیچگاه کسایها و صومعه ها نمیتوانستند این چنین ترومند شوند. *

- * رجوع شود به د. نورث، ص ۷۶ North, Sir Dudley, "Discourses upon Trade", London, 1691
- رجوع شود به ی. گ. اویس، ص ۲۳۳ - ۲۳۲
- J.G. Büsch, "Theoretisch-praktische Darstellung der Handlung", Hamburg, 1808, II
- همانجا ص ۵۵

- ۳ - F.W. Newman (۱۸۶۷ - ۱۹۱۸) ، زبان شناس و روزنامه نگار انگلیسی ، روزنامه ران یاکال و بیگلف مالاتی در باره مذهب ، اقتصاد و سیاست
- ۴ - Patrizier ، اشراف ، خواص - اعیان ، تیره های با نفوذ و ثروتمند روم باستانی
- ۵ - Liebojez ، مردمی حامی تولید کنندگان ، عوام الناس - اعیان ، تیره های بافین روم باستان
- ۶ - H. Ch. Carey (۱۸۷۱ - ۱۷۹۷ م) ، اقتصاد دان مبتدل آمریکائی طرفدار هارمون طیفائی در جامعه سرمایه داری
- ۷ - کارل کپلر (۱۶۱۱ - ۱۶۳۰ م) ، پادشاه سیزدهم فرانکها - منطقه ای در قسمت غربی و وسطی رود ماین ، و جایگاه یکی از فضاثل فیزیکی غریب - از ۸۰۰ - ۷۶۸ م ، و قصه روم از ۸۱۱ - ۸۰۰ م
- ۸ - Linden am Bodensee ، شهرتی در جنوب آلمان فدرال امروزی
- ۹ - فیدریش سوم (۱۷۹۷ - ۱۸۰۶ م) ، قصه قصه روم ، پس از استیلای زمین ها بر آلبیا از ۱۷۹۰ تا ۱۷۹۰ م
- ۱۰ - خدایان ایتور ، بر طبق نظر ایتور Epikur (۲۷۰ - ۲۴۱ م) ، بنیانگذار حرکت فیلسوف مادی گویا و متحد یونان باستان ، خدایان در ایتور موندین Intermundien در فضای بین دنیا ها زندگی کرده و هیچگونه ناشی چه بر تکامل عالم ، چه بر زندگی انسان ها ندارند
- ۱۱ - التزام به محتای آچاره دار مالیات است ، و جمع شود از آنجا به ا.ک. لیتون ، - خانه و زارع در ایران - ترجمه امیری
- ۱۲ - Luther, Martin مارتن لوتر (۱۵۳۱ - ۱۵۴۶ م) ، بنیانگذار حرکت اصلاح طلبانه بر علیه کلیسا ، پروتستانیزم در آلمان بود ، آثار ادبی او بخصوص ترجمه اش از انجیل و تورات دارای اثر مهم در ایجاد یک زبان نوشتنی واحد در آلمان بود ، در جنگهای دهقانی
- ۱۳ - ۲۰ لوتر به مخالفت با اعمال انقلابی دهقانان برخاسته و به آزادی اشراف ، شاهزادگان و بورژوازی پیوست ، بعنوان " قدیمی ترین عالم اقتصاد آلمانی " (مارکس) لوتر مدافع اقتصاد ضمیمی و تولید ساده کالائی بوده و با سرمایه تجاری و ریاضی مبارزه میکرد ، نظریات شرقی او در باره کار و حرفه پیش شرط های ایده ها و رویکردهای سیاسی برای ایجاد " تئوری ارزش کار " کلاسیک بورژوازی بودند
- ۱۴ - Industrieller Produzent, industrieller
- ۱۵ - Stand ، پایگاه ، صنف ، طبقه و طبقات در جوامع پیش از سرمایه داری اروپا ، به خصوص در دوران قودالیزم به اشتباه موسوم بودند ، چیده عیده شایز اشتباه با طبقه بمعنای مدرن ،

- در پاریس ایجاد نمود ، که در آخر سال ۱۷۳۸ به بانک دولتی تبدیل شد ، بانک لاو به انتشار بی حد و مرز اسکناس و در همین حال جمع آوری پول برای پرداخت ، این سبب توسعه سفته بازی و کلاهبرداری وسیع و ویرانی بازی به صورت نا بحال بی سابقه ای گردید ، تا آنکه هانریا در سال ۱۷۳۰ بانک دولتی و در نتیجه " نظام " لاو کاملاً ورشکسته شدند و لاو به خارج متواری شد
- ۱۶ - National Bank of Credit ، در متن اصلی به زبان انگلیسی
- ۱۷ - Devonshire House
- ۱۸ - Bishopsgate Street
- ۱۹ - Salt-Simon, Claude-Henri de Mouvroy-Comte de سن میسون
- ۲۰ - (۱۸۲۵ - ۱۷۶۰ م) موسیالیت تخیل گرای فرانسوی
- ۲۱ - Cultivateur ، کشت کار ، بهره بردار
- ۲۲ - Travaillleur ، کارگر
- ۲۳ - در متن اصلی به زبان فرانسه
- ۲۴ - "Nouveau Christianisme, Dialogue entre un Conscienceur et un novateur" سن میسون
- ۲۵ - Robert, Owen (۱۸۰۸ - ۱۷۷۱ م) - موسیالیت تخیل گرای انگلیسی
- ۲۶ - Fourier, Francois-Marie-Charles (۱۸۲۷ - ۱۷۷۲ م) معروف ترین موسیالیت تخیل گرای فرانسوی بعد از سن میسون
- ۲۷ - Travaillleur par excellence در متن اصلی بزبان فرانسه
- ۲۸ - Crédit mobilier (Société générale de Crédit mobilier) ، یک بانک سهامی فرانسوی که بر پایه تأسیس ، مطابق فرمان ۱۸ نوامبر ۱۸۰۲ و تأسیس به رسمیت شناخته شد ، هدف اصلی کردیت موبیلیه تأسیس برای دادن اعتبار ، و تأسیس بنگاه های صنعتی و غیره بود ، این بانک به صورت رسمی با حکومت نابالغ سوم امپراتور و از حمایت آن بر خیزد بود ، در سال ۱۸۱۸ بانک ورشکست و در سال ۱۸۷۱ بر چیده شد ، این بانک به صورت رسمی در ساختمان راه آهن دو کشور های مختلف اروپائی شرکت داشت ، ولی بعدترین منبع در آمد آن بورس بازی با اوراق بهادار ، شرکت های سهامی ای بود که بواسطه خود بانک تأسیس شده بودند ، مارکس در یک سلسله از مقالات که در " نیو یورک دیلی تریبون " منتشر شدند ،

سلا خطا

- به تمام مطالب ذکر شده که در دو هراتنز قرار دارند و یا اشارات و ملحقات در ملاحظات از تریبون یا ناشر میباشند ، پارویی های آورده شده در متن از مارکس و یا انگلس (با نام علامت گذاری شده) میباشند
- ۱ - از بخش دوم ، باب پنجم ، " کاپیتال " ، جلد سوم ، چاپ آلمانی ، ۱۹۶۹ - چاپخانه دیتسه برلین - آلمان دموکراتیک - مطابق با اولین چاپ منتشره از طرف فیدریش انگلس در هامبورگ در سال ۱۸۱۲
- ۲ - سرمایه بورژوازی یا تجاری به دو بخش تجزیه میگردد : الف - سرمایه تجارت کالائی ، ب - سرمایه تجارت پولی
- الف - " سرمایه تجارت کالائی چیزی نیست جز شکل تغییر یافته یک بخش از سرمایه گردش مدام موجود در بازار ، موجود در روند دگردیسی ، و دائما در حوزه گردش جسم گشته " (کاپیتال ، جلد سوم ، صفحه ۲۷۹) ، سرمایه تجارت کالائی در واقع چیزی نیست جز سرمایه تولید کنندگان ، که بواسطه استفاده خود به پول ، عملکرد خود بعنوان سرمایه کالائی در بازار را ، باید انجام دهد ، تنها این عملکرد بعنوان یک عمل فیزی تولید کننده ، در اینجا به صورت عمل اصلی یک گروه از سرمایه داران ، تاجمین کالا ظاهر نموده و بعنوان یک نوع موقعیت برای سرمایه گذاری بخصوص مشتق میگردد
- (همانجا ، ص ۲۸۱)
- ب - " یک بخش از سرمایه صنعتی و همچنین سرمایه تجارت کالائی ، دائما تنها بشکل پولی بعنوان سرمایه پولی موجود نموده ، بلکه بعنوان سرمایه پولی ای است که با اعمال فنی مشتق میباشند ، پرداخت و دریافت پول ، حسابداری ، محاسبه ترانزاکشن و همچنین این الزام که سرمایه دار همیشه بخشی از سرمایه را باید به صورت سرمایه پولی بالقوه ، ذخیره ایثار خرید ، ذخیره وسائل پرداخت ، سرمایه غیر مشتق بهر در شکل پولی به صورت اندوخته موجود داشته باشد ، اعمال فنی ای هستند که جدا از عملکرد سرمایه ، کار و هزینه مخصوص - هزینه گردش - موجود می آید - تقسیم کار انجام این اعمال فنی را بر میدهد یک بخش از همان و یا سرمایه داران میگذارد ، تا آنجا که ممکن است آنها برای تمام طبقه سرمایه دار انجام دهند و این اعمال در دست این همانان متمرکز میگردد ، انجام اعمال فنی ، جدا از روندی که موجب الزام چنین اعمالی میگردد ، سرمایه پیش پرداخت برای این اعمال را تبدیل به " سرمایه تجارت پولی " میکند (همانجا ، ص ۳۱۱ - ۳۲۷)
- موضوع حرفی و حقیقی شخص و ویژه اشتباه ها و نقطه آن وجود نحوه که در بین اشتباه های مختلف ، و حدود کم و بیش مشخص و تعیین شده اشتباه ها بودند ، سه اشتباه مهم جامعه قودالیزمی متناظر با پایگاه اول یا اشراف زمیندار ، پایگاه دوم یا روحانیون درجه اول کلیسا و پایگاه سوم یا بورژوازی بودند
- ۱۵ - " Monte de Pieta" بانک های کارگزار گشائی ، در گذشته ها ، در قرن ۱۴ و ۱۵ م ، در ایتالیا و فرانسه بر علیه ربا خواری ایجاد شدند ، موسسین آن قصد تبدیل آنها را به انگشائی یا مقاصد خیر خواهانه برای دادن اعتبارهای محدود به افراد کم وسعت در مقابل گروگان و حفاظت آنان در مقابل ربا خواری داشتند ، اما در این قصد ناموفق مانده و هدف آنان به تضاد خویش بدل شد و مو تسسین دو بیت ها خود دست به ربا خواری زدند
- ۱۶ - Hugh م Chamberlyne (۱۷۲۰ - ۱۶۳۰ م) ، اقتصاد دان و پزشک انگلیسی که در اواخر قرن ۱۷ دوره ایجاد یک بانک روشنائی را ، که به نظر او یک وسیله برای رفاهی از دست ربا خواری بود ، پیشنهاد کرد
- John Briscoe ، کار فرمای انگلیسی و عضو پارلمان از پیرو بانک روشنائی
- چمبرلین حمایت میکرد
- ۱۷ - Isomanry ، یونانی ، خردمندانگین - مجموع شود به تریبمه - مالکیت جمعی " از " کاپیتال " ، جلد اول ، در همین شماره
- ۱۸ - شامل دوم (۱۶۸۰ - ۱۶۳۰ م) ، پادشاه انگلستان از ۱۶۶۰ تا ۱۶۸۵ م
- ۱۹ - " Tallly" و " Kerhshets" ، جواب خط بد هگانی ، عبارت بود از یک جواب خصوصی که بهشتا کار خدار قیض بد هگارا بر آن به صورت خطوط هر خط در ازای خطی معین شده میبود
- ۲۰ - Sir Josiah Child
- ۲۱ - Messenkonfektion ، برتن و دست و دوز انبوه وار لباس در اندازه های معین برای بازار ، بر خلاف خیاطی خصوصی که دوز
- ۲۲ - Thomas م Manley
- ۲۳ - " Intest of Money Mistaken" ، آنگان اشیاء اینکه نیامش مانی مولف که در سال ۱۶۶۸ در لندن به صورت گشام چاپ شد ، تئیس شده
- ۲۴ - William م Paterson ، وکیل و بانکس ۱۷۱۹ - ۱۶۵۸ م
- ۲۵ - John م Law ، جان لاو ، در اینجا اشاره به اقتصاد دان و بانکدار انگلیسی ، جان لاو میشود ، که کوشش در تحقیق نظریه ای کاملاً بیچ داشت ، به این ترتیب که دولت میتواند با انتشار اسکناس بدون پشتوانه شویت کشور را از ربا بد بخشد ، او در سال ۱۷۱۶ یک بانک خصوصی

- ماهیت اصلی کردیت موبایله را نشان دارد. رجوع شود به کلیات آثار و جلد ۱۲
- ۳۸ - Jacob-Emil. Péroire (۱۸۷۵ - ۱۸۸۰) و برادرش Essac. Péroire "بناگاه ازان کردیت موبایله بودند."
- ۳۹ - Proudhon, Pierre-Joseph (۱۸۰۹ - ۱۸۴۹) روزنامه نگار، جامعه شناس و اقتصاد دان فرانسوی. بنیاده نظری مباحث خرد و بورژوازی و یکی از بنیادگذاران تئوریک آناشیم
- ۴۰ - Céditgratuit، اعتبار تجاری، قرضه حسنه، در اینجا اشاره به نظریه "کردیتا کرای" است که بوسیله پرودون در کتابش موشوم به
- "Gratuité du Cédit. Discussion entre M. Fr. Bastiat et M. Proudhon" پیوراده شده بود
- ۴۱ - Péguesse Constantin اقتصاد دان و سوسیالیست نخل گرا
- ۴۲ - Heinrich VIII (۱۵۱۷ - ۱۵۴۶) پادشاه انگلستان از ۱۵۰۹ تا ۱۵۴۲
- ۴۳ - Jacob J (۱۵۹۶ - ۱۶۶۵) پادشاه انگلستان و ایرلند از ۱۶۰۲ تا ۱۶۲۵، بنیان واکوب چهارم پادشاه اسکاتلند از ۱۵۶۷ تا ۱۶۲۵
- ۴۴ - Karl II
- ۴۵ - Anna (Staurt) ملکه انگلستان (۱۷۱۱ - ۱۷۶۵)
- ۴۶ - در اینجا اشاره به این مطلب میگردد، که قرض دادن ۱۰۰ گولدن مشروط به پرداخت ربح در سه قسط در بازار مکاره لایونیک بود، که در حال در سه نوبت در ابتدای سال نو مسیحی، در میدان لایونیک تشکیل میگردد.
- ۴۷ - Neuenburg، منظور قسط چهارم ربح است که علاوه بر سه قسط ذکرشده در شماره (۴۶) حمایتی در زمان تشکیل بازار مکاره نوین بزرگ پرداخت گردید.
- ۴۸ - Lombarden، ماحول از تجار منطقه لمباردی در شمال ایتالیا، که به ارضیان و گریگی اعتبار داشتند و در اقتصاد مدین لمبارد کردن به معنای گرفتن اعتبار در ملایل به رهن گذاردن اوراق بهانه دار است.
- ۴۹ - Hansestadt Brugge اقتصاد دان انگلیسی و از اولین بنیانگران اصول
- ۵۰ - Dudley North اقتصاد سیاسی کلاسیک بریتانی
- ۵۱ - Dropper